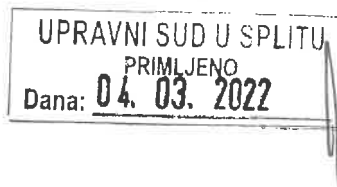

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1569/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specialistu, Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ivana Kneza, _____ kojeg zastupa opunomoćenik Josip Bašić, odvjetnik u Zadru, Zrinsko Frankopanska 38, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Ulica kneza Mutimira 5, Zagreb, kojeg zastupa Ivan Matić dipl. iur., radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-602/19-12 od 16. studenoga 2020., na sjednici održanoj 17. veljače 2022.

presudio je

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-602/19-12 od 16. studenoga 2020.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda poništeno je rješenje tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (dalje: Povjerenstvo) broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017.
2. Protiv označene presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 66. st. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS).
3. Tuženik u žalbi tvrdi da je obrazloženje pobijane presude proturječno u dijelu kojim se obrazlaže odluka suda, citira dijelove obrazloženja pobijane presude i presude ovog suda poslovni broj: Zpa-32/2010-4 od 19. siječnja 2011. te ističe da je osporavanom odlukom utvrđeno da je dužnosnik Ivan Knez, gradonačelnik Grada Biograda na Moru počinio povredu načela djelovanja dužnosnika iz članka 5., a ne članka 7. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“ 26/11., 12/12., 126/12., 57/15., dalje: ZSSI). Nadalje ponovo citira dio obrazloženja pobijane presude te pojašnjava različito značenje i primjenu navedenih odredaba ZSSI-a te tvrdi da se u takvim okolnostima opravdano može smatrati krvno srodstvo izvan i šire od onog okvira krvnih i drugih srodnika koji su odredbom članka 4. stavka 2. ZSSI-a definirani kao članovi obitelji dužnosnika.

4. Tuženik citira odluku Ustavnog suda RH te navodi da su u cilju zaštite vlastitog integriteta i vjerodostojnosti, a osobito u cilju očuvanja povjerenja građana u tijela javne vlasti, dužnosnici dužni voditi računa i o vanjskom dojmu koji proizlazi iz njihovih postupaka. Predlaže ukinuti prvostupanjsku presudu i potvrditi osporavano rješenje.

5. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je bitno naglasiti da bi postojala povreda načela propisanih člankom 5. ZSSI-a da je prethodno potrebno utvrditi postojanje sukoba interesa koji je definiran člankom 2. istog zakona. Navodi da ZSSI jasno propisuje tko se sve smatra članovima obitelji dužnosnika te predlaže odbiti žalbu i potvrditi pobijanu presudu.

6. Žalba je neosnovana.

7. U odnosu na prigovore žalitelja koji se odnose na obrazloženje pobijane prvostupanjske presude valja navesti da je sadržaj presude propisan odredbama članka 60. ZUS-a, time da je obrazloženje presude uređeno stavkom 4. toga članka. Kako se obrazloženjem presude obrazlažu razlozi odluke suda sadržani u izreci presude, to sud treba u obrazloženju presude navesti elemente propisane člankom 60. stavkom 4. ZUS-a, a citiranje dijelova drugih odluka bilo sudskih ili ustavnosudskih nije propisano kao sastavni dio obrazloženja upravnosudske presude. Stoga je prvostupanjski sud u tom smislu povrijedio odredbu članka 60. stavka 4. ZUS-a, međutim po ocjeni ovog suda, navedeni propust ne predstavlja bitnu povredu pravila sudskog postupka koja bi utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

8. Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke. Međutim, na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe ZSSI-a jer u predmetnom slučaju ne postoji pravna osnova na temelju koje bi tuženik utvrdio nesavjesno i netransparentno postupanje dužnosnika, samostalno i izvan konkretiziranog bića djela kao propisanog zabranjenog djelovanja.

9. Naime, odredbom članka 5. stavka 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana, dok je stavkom 4. istog članka ZSSI-a propisano da građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba, a koje su u vezi s obnašanjem njihove dužnosti.

10. Citirana pravna norma sadrži načela djelovanja dužnosnika te kao takva na općenit način uređuje ponašanje dužnosnika u obnašanju javnih dužnosti, slijedom čega ista ne može sama po sebi biti osnova za donošenje odluke kojom tuženik utvrđuje povrede te odredbe jer je načela djelovanja potrebno tumačiti u međusobnoj povezanosti s pojedinačnim razrađujućim normama ZSSI-a. Koje ponašanje dužnosnika se smatra ponašanjem protivnim navedenom načelu, razrađeno je u pojedinačnim odredbama ZSSI-a, a člancima 42. do 45. ZSSI-a propisane su sankcije koje Povjerenstvo može izreći za kršenje odredaba tog zakona (opomena, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće, javno objavljivanje odluke Povjerenstva). Za drukčiju ocjenu nema uporišta u odredbama ZSSI-a, a na što upućuje i odredba članka 48. stavka 1. ZSSI-a koja propisuje da se upravni spor može pokrenuti protiv odluke Povjerenstva iz članka 42. do 45. tog zakona. Isto stajalište je ovaj sud zauzeo i u presudi poslovni broj: Usž-2888/20-2 od 27. svibnja 2021.

11. Iz svega navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud odlučujući o zakonitosti tuženikove odluke pogrešno primijenio odredbe ZSSI-a, međutim, pravilnom primjenom materijalnog prava, po ocjeni ovog suda, trebalo je jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu odnosno poništiti osporavanu odluku tuženog Povjerenstva.

12. Kako razlozi zbog kojih se presuda pobija ne utječu na donošenje drukčije odluke, a ne postoje ni razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba Povjerenstva je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 17. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpравка - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

